

de ansées som Hjemforlovede og at de uden Hensyn til Alder og uden foregaaende Sæssionsbehandling kunne indkaldes til Tjenstydelse, er udtrykt i den almindelige Paragraf om Børnepligtens Opfyldelse (§ 4), alle Bestemmelserne vedrørende de Befarnes Anvendelse samlede i et eget Afsnit: „Om Indkaldelse af det i Sørollen staaende befarne Mandskab“ (§§ 29—37), i hvilket Afsnit man da ogsaa har optaget Bestemmelserne om Befarenhedsbetegnelser og Tøgtberegning, der ere de Momenter, efter hvilke de Befarne indkaldes til Tjeneste. Vel findes der ogsaa udenfor dette Afsnit Bestemmelser i Udkastet, der vedrøre alle Børnepligtige, ogsaa de Befarne, eller endog udelukkende disse sidste, saaledes §§ 8, 11 Nr. 6, 12, Nr. 3 og 4, 17, 18, 43, 44, 45, 49—51, 53 og 55, men disse Bestemmelser staae ikke i nogen umiddelbar Forbindelse med de Befarnes Indkaldelse og Anvendelse til Tjeneste.

Reglerne om det ikke befarne Mandskabs Behandling har Ministeriet ligeledes samlet i større Afsnit, idet man først har afhandlet de Børnepligtiges Forpligtelse til at fremstille sig for Sæssionen og selve Sæssionsbehandlingen, dernæst det paa Sæssionen udfærdigede Mandskabs Fordeling til de forskellige Værn, Vaaben og Korps og endelig Mandskabets Indkaldelse til Uddannelse og senere Tjenstydelse. De til Grund for de heromhandlede Bestemmelser i Udkastet liggende Principer ere som tidligere bemærket i det Væsentlige de samme som den nugældende Børnepligtslovs, men Ministeriet troer ved den Form, der i Udkastet er valgt at have opnaaet nogen større Overskuelighed og Klarhed end der findes i denne Lov, og derved lettet Lovens Benyttelse for dem, der den at være i Besiddelse af særlig juridisk Dannelse, skulle sætte sig ind dens Bestemmelser.

Foruden de Forhold, der ere Gjenstand for Bestemmelserne i Børnepligtsloven af 2den Marts 1861, har Ministeriet i nærværende Udkast optaget de fornødne Bestemmelser om Landets Inddeling i Udskrivningskredse og Lægder, om de ved Udskrivningsvæsenet ansatte Embeds- og Bestillingsmænd, om Sæssionernes

Sammensætning og Virkefreds, om Grændsen for Sæssionernes dømmende Myndighed, samt om Maaden hvorpaa de af dem assagte Kjendelser kunne indkaldes for højere Ret.

Idet Ministeriet med Hensyn til Begrundelsen af de herhen hørende Bestemmelser Udkastet skal henvise til, hvad der nedenfor findes anført til §§ 6, 9 og 10, skal Ministeriet her indskrænke sig til at bemærke, at man formentlig fra alle Sider vil være enig i, at den endelige Ordning af Udskrivningsvæsenet nu bør finde Sted. Ministeriet er ved den af det foreslaaede Ordning gaaet ud fra, at det vil findes rigtigst nu, da Grundføtningen om Hærsafdelingernes Rekruttering fra bestemt begrændsede Kredse er gennemført ved Hærløven, at ordne Udskrivningskredsene saaledes, at disses Grændser falde sammen med Afdelingernes Rekrutteringskredse. Naar denne Ordning, som Ministeriet ubetinget maa ansee for den rette, gennemføres, vil der ikke længer kunne blive Tale om at overdrage Bestyrelsen af Udskrivningsvæsenet til Amtmændene, hvilket tidligere saavel under Forhandlingerne om Loven af 23de Marts 1851 om Udskrivningsvæsenets Omordning m. m., som under Forhandlingerne om det Udkast til Lov om en Forandring i § 2 i hin Lov, der i Samlingen 1855—56 forelagdes Rigsdagen, fra flere Sider er bleven fremhævet som den onskeligste Ordning af disse Forhold, men Ministeriet maa ogsaa, som nærmere nedenfor vil blive berørt, vedblivende fastholde sin tidligere udtalte Anskuelse, at en Overdragelse af disse Forretninger til Amtmændene, afføet fra at den vil forhindre en hensigtsmæssig Ordning af Udskrivningskredsene, er forkastelig.

Efterat have forudskiftet disse nærmest Lovudkastets Form vedrørende almindelige Bemærkninger, skal man gaae over til at omtale de enkelte Paragrafer i Udkastet, forsaavidt disse ikke ere overensstemmende med tilsvarende Bestemmelser i den nugældende Børnepligtslov eller med de i Folkethingsudvalgets ovennævnte Udkast foreslaaede Bestemmelser.

Til §§ 1—3.

Bestemmelserne i de tilsvarende Paragrafer